REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/591 AL COMISIEI

din 1 decembrie 2016

de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru aplicarea de limite ale pozițiilor în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare ([1]), în special articolul 57 alineatele (3) și (12),

întrucât:

(1) Pentru a asigura o abordare armonizată a aplicării de limite ale pozițiilor în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri din Uniune, ar trebui specificată o metodologie pentru calcularea acestor limite. Metodologia ar trebui să prevină arbitrajul de reglementare, să promoveze consecvența și să le ofere în același timp autorităților competente suficientă flexibilitate pentru a ține seama de diferențele dintre diversele piețe ale instrumentelor financiare derivate pe mărfuri și piețele mărfurilor aflate la baza acestora. Metodologia de calculare a limitelor ar trebui să permită autorităților competente să găsească un echilibru între obiectivul de a stabili limite la un nivel suficient de scăzut astfel încât să împiedice persoanele care dețin poziții pe respectivele instrumente financiare derivate pe mărfuri să comită abuzuri sau să denatureze piața și obiectivul de a sprijini mecanismele de decontare și de cotație ordonată, de a crea noi instrumente financiare derivate pe mărfuri și de a permite ca instrumentele financiare derivate pe mărfuri să sprijine în continuare funcționarea activităților comerciale ale pieței de mărfuri aflate la baza instrumentelor.

(2) În vederea identificării cu claritate a unui număr limitat de concepte care derivă din Directiva 2014/65/UE și a specificării condițiilor tehnice necesare pentru prezentul regulament, ar trebui definiți o serie de termeni cu scopul de a asigura o aplicare uniformă.

(3) Pozițiile lungi și scurte pe un instrument financiar derivat pe mărfuri ale participanților la piață ar trebui compensate unele cu altele pentru a se determina dimensiunea efectivă a unei poziții pe care o persoană o controlează în orice moment. Dimensiunea unei poziții deținute prin intermediul unui contract pe opțiuni ar trebui calculată pe baza echivalentului delta. Deoarece prezentul regulament aplică o metodologie diferită pentru calcularea limitelor pozițiilor pentru contractele din luna în curs și pentru contractele din celelalte luni, o astfel de compensare ar trebui să se aplice pozițiilor pentru luna în curs separat față de pozițiile pentru celelalte luni.

(4) Directiva 2014/65/UE prevede că orice poziție deținută de alte persoane în numele unei persoane ar trebui să fie inclusă în calculul limitei poziției persoanei respective și că limitele pozițiilor ar trebui aplicate atât la nivel de entitate, cât și la nivel de grup; este necesar, prin urmare, ca pozițiile să fie agregate la nivel de grup. Este oportun să se prevadă agregarea la nivelul grupului doar în cazul în care o întreprindere-mamă poate controla utilizarea pozițiilor. În consecință, întreprinderile-mamă ar trebui să agrege pozițiile deținute de filialele lor cu orice poziții pe care entitatea-mamă le deține direct; în plus, filialele ar trebui să își agrege propriile poziții. Această agregare poate duce la situația în care pozițiile calculate la nivelul întreprinderii-mamă sunt mai mari sau, din cauza compensării pozițiilor lungi și a pozițiilor scurte deținute de diferitele filiale, mai mici decât la nivel de filială individuală. Pozițiile nu ar trebui să fie agregate la nivelul întreprinderii-mamă dacă sunt deținute de organisme de plasament colectiv care dețin aceste poziții în numele investitorilor lor, iar nu în numele întreprinderilor lor mamă, în cazul în care întreprinderea-mamă nu poate controla utilizarea acestor poziții în beneficiul său.

(5) Conceptul de „instrumente financiare derivate pe mărfuri identice” ar trebui să stabilească un prag exigent, care să împiedice persoanele să compenseze în mod necorespunzător poziții pe instrumente financiare derivate pe mărfuri diferite în scopul eludării și al subminării solidității limitei poziției în ceea ce privește principalul contract derivat pe mărfuri. Acest lucru nu ar trebui să împiedice autoritățile competente să stabilească limite similare ale pozițiilor pentru contractele derivate pe mărfuri similare, sub coordonarea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA). Instrumentele financiare derivate pe mărfuri ar trebui considerate ca fiind tranzacționate într-un volum semnificativ într-un loc de tranzacționare doar în cazul în care acestea depășesc pragul de lichiditate specificat în prezentul regulament pentru o perioadă de timp suficientă.

([1]) JO L 173, 12.6.2014, p. 173.

(6) În cazul în care un contract extrabursier este evaluat pe aceeași marfă-suport, care este livrabilă în același loc și în aceleași condiții contractuale, și are un rezultat economic strâns corelat cu un contract tranzacționat într-un loc de tranzacționare, contractul respectiv ar trebui să fie considerat drept echivalent din punct de vedere economic, chiar dacă există mici diferențe în specificațiile contractuale cu privire la dimensiunea lotului și data livrării. De asemenea, diferențele în ceea ce privește mecanismele de gestionare a riscurilor posttranzacționare, cum ar fi mecanismele de compensare, nu ar trebui să împiedice declararea acestor contracte drept contracte echivalente din punct de vedere economic. Pentru a preveni compensarea necorespunzătoare a pozițiilor potențial dominante tranzacționate într-un loc de tranzacționare prin utilizarea de acorduri bilaterale în cazul contractelor extrabursiere și pentru a asigura funcționarea eficientă a regimului de limite ale pozițiilor în practică, este necesar ca instrumentele financiare derivate pe mărfuri tranzacționate extrabursier să fie considerate drept echivalente din punct de vedere economic cu contractele din locurile de tranzacționare numai într-un număr limitat de situații. Pentru a descuraja sustragerea de la aplicarea de limite ale pozițiilor și a spori integritatea regimului de limite ale pozițiilor, este necesar ca definiția contractului extrabursier echivalent din punct de vedere economic să fie strict delimitată, astfel încât să nu permită unei persoane să compenseze o poziție pe un contract extrabursier prin mai multe alte poziții sau să exercite o marjă de apreciere în ceea ce privește alegerea pozițiilor prin care este compensată poziția respectivă.

(7) Pentru a stabili care sunt pozițiile pe instrumente financiare derivate pe mărfuri care pot fi calificate în mod obiectiv drept poziții ce reduc riscurile direct legate de activitatea comercială, ar trebui stabilite anumite criterii, inclusiv utilizarea definiției contabile a contractelor de acoperire pe baza standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS). Definiția contabilă respectivă ar trebui să fie, de asemenea, pusă la dispoziția entităților nefinanciare, chiar dacă acestea nu aplică normele IFRS la nivel de entitate.

(8) În plus, entitățile nefinanciare ar trebui să fie în măsură să utilizeze tehnici de gestionare a riscurilor în vederea reducerii riscurilor lor globale rezultate din activitatea lor comercială sau din activitatea comercială a grupului, inclusiv a riscurilor care decurg din mai multe piețe geografice, mai multe produse, repere temporale sau entități („acoperire la nivel macro sau de portofoliu"). Atunci când recurge la acoperirea la nivel macro sau de portofoliu, o entitate nefinanciară s-ar putea să nu fie în măsură să stabilească o legătură directă între o anumită poziție pe un instrument financiar derivat pe mărfuri și un risc specific rezultat din activitatea comercială pe care instrumentul financiar derivat pe mărfuri este menit să îl acopere. O entitate nefinanciară poate, de asemenea, să utilizeze un instrument financiar derivat pe mărfuri neechivalent pentru a acoperi un risc specific ce decurge din activitatea comercială, în cazul în care un instrument financiar derivat pe mărfuri identic nu este disponibil sau în cazul în care un instrument financiar derivat pe mărfuri mai strâns corelat nu dispune de lichiditate suficientă („acoperirea prin substituent"). În astfel de cazuri, politicile și sistemele de gestionare a riscurilor ar trebui să fie în măsură să împiedice clasificarea tranzacțiilor care nu sunt de acoperire drept tranzacții de acoperire și să furnizeze o viziune suficient de dezagregată asupra portofoliului de acoperire încât componentele speculative să poată fi identificate și luate în considerare pentru limitele pozițiilor. Pozițiile nu ar trebui să se califice drept poziții care reduc riscurile legate de activitatea comercială doar pe motivul că au fost incluse, pe o bază globală, într-un portofoliu de reducere a riscurilor.

(9) Un risc poate evolua în timp și, pentru a se adapta în funcție de evoluția riscului, este posibil ca instrumentele financiare derivate pe mărfuri care au fost executate inițial pentru reducerea riscurilor legate de activitatea comercială să trebuiască să fie compensate prin utilizarea unor contracte derivate pe mărfuri care închid acele contracte derivate pe mărfuri care și-au pierdut legătura cu riscurile comerciale. În plus, evoluția unui risc care a fost soluționat prin deschiderea unei poziții pe un instrument financiar derivat pe mărfuri în scopul reducerii riscurilor nu ar trebui să dea ulterior naștere la reevaluarea poziției respective și la concluzia că nu era o tranzacție privilegiată *ab initio*.

(10) Entitățile nefinanciare ar trebui să poată solicita derogarea în legătură cu acoperirea împotriva riscurilor a activităților comerciale înainte de a deschide o poziție. Solicitarea respectivă ar trebui să ofere autorității competente o prezentare clară și concisă a activităților comerciale ale entității nefinanciare în ceea ce privește marfa-suport, riscurile asociate și modul în care instrumentele financiare derivate pe mărfuri sunt utilizate pentru a reduce aceste riscuri. Limitele pozițiilor se aplică în orice moment și, în cazul în care autoritatea competentă nu acordă în cele din urmă derogarea, entitatea nefinanciară ar trebui să reducă în consecință orice poziție care depășește limita, putându-i-se aplica măsuri de supraveghere în ceea ce privește încălcarea limitei. Entitățile nefinanciare ar trebui să își reevalueze activitățile periodic pentru a se asigura că este justificat să se continue aplicarea derogării.

(11) Perioada lunii în curs, care este perioada imediat anterioară livrării la scadență, este specifică fiecărui instrument financiar derivat pe mărfuri și nu corespunde exact unei luni. Prin urmare, contractul din luna în curs ar trebui să se refere la contractul următor pe respectivul instrument financiar derivat pe mărfuri care va ajunge la scadență. Prin limitarea pozițiilor pe care o persoană le poate deține în perioada în care urmează să se efectueze livrarea mărfurilor fizice se limitează cantitatea livrabilă a mărfii-suport pe care o persoană o poate furniza sau primi, prevenindu-se astfel acumulările de poziții dominante de către persoane, ceea ce le-ar permite acestora să exercite

presiuni asupra pieței prin restricționarea accesului la marfa în cauză. Referința standard pentru limita poziției din luna în curs atât pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri decontate prin livrare fizică, cât și pentru cele decontate în numerar ar trebui, prin urmare, să fie calculată ca procent din cantitatea livrabilă estimată. Pentru a asigura cu mai multă precizie stabilirea adecvată a limitelor pozițiilor pe tot parcursul perioadei lunii în curs și pentru a asigura decontarea ordonată, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să pună în aplicare un calendar de reducere a limitelor pozițiilor care să înceapă în momentul în care un contract devine un contract din luna în curs și să se încheie la scadență.

(12) Limitele pozițiilor din celelalte luni se aplică pentru toate scadențele, altele decât cele din luna în curs. Referința standard pentru limitele pozițiilor din celelalte luni atât pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri decontate prin livrare fizică, cât și pentru cele decontate în numerar ar trebui să fie calculată ca procent din pozițiile deschise totale. Repartizarea pozițiilor din celelalte luni ale unui contract pe mărfuri este adesea concentrată în lunile cele mai apropiate de scadență. Prin urmare, totalul pozițiilor deschise oferă o referință mai adecvată pentru stabilirea limitelor pozițiilor decât o cifră calculată ca medie pentru toate scadențele.

(13) Referința standard de 25 % din cantitatea livrabilă și din pozițiile deschise a fost stabilită în raport cu experiența acumulată de alte piețe și alte jurisdicții. Pentru a sprijini decontarea și funcționarea ordonată a contractului și a pieței-suport, referința ar trebui ajustată de către autoritățile competente astfel încât să poată fi redusă cu maximum 20 % (sau 22,5 % în cazul anumitor instrumente financiare derivate pe mărfuri agricole) și să poată fi majorată cu maximum 10 % (sau 15 % în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri mai puțin lichide), dacă acest lucru este impus de caracteristicile pieței, cum ar fi lipsa participanților la piață. Având în vedere că orice ajustare a cifrei de referință se aplică numai în cazul în care și atât timp cât caracteristicile obiective ale pieței impun acest lucru, ar trebui să fie posibile adaptările temporare ale referinței. Autoritățile competente ar trebui să se asigure că o ajustare în sensul reducerii referinței se efectuează ori de câte ori acest lucru este necesar pentru a împiedica pozițiile dominante și a sprijini cotațiile ordonate ale instrumentelor financiare derivate pe mărfuri și ale mărfurilor-suport. Intervalul reflectă faptul că Directiva 2014/65/UE acoperă o gamă mai largă de instrumente financiare derivate pe mărfuri și de piețe decât alte piețe și jurisdicții. Definiția instrumentelor financiare derivate pe mărfuri prevăzută la articolul 2 alineatul (1) punctul 30 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) este una vastă, incluzând și instrumente financiare derivate securitizate și instrumente financiare derivate decontate în numerar care nu au un suport tangibil, cum sunt de pildă variabilele climatice. În cazul instrumentelor financiare derivate securitizate, noțiunile „lună în curs" și „alte luni" nu se aplică. În cazul instrumentelor financiare derivate fără suport tangibil, cantitatea livrabilă nu poate fi utilizată pentru a stabili o limită a unei poziții. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să consolideze sau să ajusteze metodologiile cu scopul de a stabili limite ale pozițiilor pentru aceste instrumente financiare derivate pe mărfuri pe baza unor parametri diferiți, cum ar fi numărul de titluri de valoare emise sau utilizarea pozițiilor deschise și pentru luna în curs.

(14) Anumite instrumente financiare derivate pe mărfuri, în special în cazul electricității și al gazului, impun necesitatea ca marfa-suport să fie livrată în mod constant de-a lungul unei perioade specificate de timp, cum ar fi zile, luni sau ani. În plus, anumite contracte cu perioade de livrare mai lungi, cum ar fi ani sau trimestre pot fi automat înlocuite prin contracte conexe cu perioade de livrare mai scurte, cum ar fi trimestre sau luni (contracte în cascadă). În aceste cazuri, o limită a poziției din luna în curs pentru contractul ce urmează a fi înlocuit înainte de livrare ar fi inadecvată, deoarece nu ar acoperi expirarea și livrarea fizică sau decontarea în numerar a contractului. În măsura în care perioadele de livrare ale contractelor pentru același suport se suprapun, o singură limită a poziției ar trebui să se aplice tuturor contractelor conexe pentru a se ține seama în mod corespunzător de pozițiile pentru acele contracte care ar putea fi livrate. Pentru a facilita acest lucru, contractele conexe ar trebui măsurate în unități ale suportului și agregate și compensate în mod corespunzător.

(15) Pentru anumite instrumente financiare derivate pe mărfuri agricole, care au un impact semnificativ asupra prețurilor de consum la alimente, metodologia permite unei autorități competente să stabilească o referință și o limită a unei poziții sub valoarea minimă a intervalului general atunci când are dovezi ale unor activități speculative care au un impact semnificativ asupra prețurilor.

(16) Autoritatea competentă ar trebui să evalueze dacă factorii enumerați la articolul 57 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE impun ajustarea referinței pentru stabilirea nivelului final al limitelor pozițiilor. Evaluarea ar trebui să considere acești factori drept relevanți pentru instrumentul financiar derivat pe marfa în cauză. Metodologiile ar trebui să ofere o orientare în ceea ce privește modul în care se poate stabili limita fără a se anula capacitatea autorității competente de a lua o decizie finală cu privire la o limită adecvată a poziției pentru un instrument financiar derivat pe mărfuri cu scopul de a preveni abuzul de piață. Factorii ar trebui să ofere indicații importante autorităților competente și ESMA pentru a le ajuta să își formeze o opinie și pentru a asigura o aliniere adecvată a limitelor pozițiilor în întreaga Uniune, inclusiv prin evaluarea impactului volatilității de la caz la caz și cu frecvența care este necesară pentru a asigura menținerea unor limite adecvate ale pozițiilor.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

(17) Limitele pozițiilor nu ar trebui să creeze bariere în calea dezvoltării de noi instrumente financiare derivate pe mărfuri și nu ar trebui să împiedice funcționarea adecvată a secțiunilor mai puțin lichide ale pieței instrumentelor financiare derivate pe mărfuri. Autoritățile competente ar trebui să ia în considerare la aplicarea metodologiei timpul necesar pentru a dezvolta și a atrage lichidități pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri, atât noi, cât și existente, și în special pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri care ar putea sprijini gestionarea riscurilor pe pieţele personalizate sau imature sau care ar putea să încerce să dezvolte noi modalități de acoperire împotriva riscurilor pentru noile mărfuri. Având în vedere gama largă de pieţe și mărfuri cărora li se aplică regimul de limite ale pozițiilor, nu există o singură perioadă de timp prestabilită care să reflecte în mod corespunzător tranziția unui contract derivat pe mărfuri de la stadiul „nou" la stadiul „consacrat". De asemenea, există numeroase contracte derivate pe mărfuri care s-ar putea să nu atragă niciodată participanți sau lichidități suficiente pentru a permite aplicarea efectivă de limite ale pozițiilor fără riscul ca participanții să încalce limita în mod regulat și fără intenție și să denatureze astfel procesul de cotare și de decontare a respectivelor instrumente financiare derivate pe mărfuri. Pentru a remedia aceste riscuri care amenință funcționarea eficientă a pieţelor, metodologia prevede o abordare pe etape prin care limita poziției pentru luna în curs și pentru celelalte luni este stabilită la un nivel fix de 2 500 de loturi pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri și de 2,5 milioane de titluri de valoare emise pentru instrumentele financiare derivate securitizate cu o marfă-suport, până la depășirea unui prag de 10 000 de loturi sau, respectiv, de 10 milioane de titluri de valoare. Contractele care depășesc aceste praguri, rămânând însă relativ nelichide, ar trebui, dacă este cazul, să poată beneficia de o limită mai ridicată pentru a se asigura faptul că tranzacționarea acestor contracte nu suferă de constrângeri nejustificate.

(18) Numărul, componența și rolul participanților la piață în ceea ce privește un instrument financiar derivat pe mărfuri pot influența natura și dimensiunile pozițiilor pe care anumiți participanți le dețin pe piață. Pentru unele instrumente financiare derivate pe mărfuri, anumiți participanți la piață ar putea deține o poziție semnificativă care reflectă rolul lor în cumpărarea, vânzarea și livrarea mărfii, atunci când aceștia se află pe partea opusă a pieței față de majoritatea celorlalți participanți la piață care furnizează servicii de lichidități sau servicii de gestionare a riscurilor pentru piața mărfii-suport.

(19) Furnizarea, utilizarea, disponibilitatea mărfurilor-suport și accesul la acestea sunt caracteristici ale pieței mărfii-suport. Prin evaluarea unor componente mai detaliate ale acestor caracteristici, cum ar fi perisabilitatea mărfii și metoda de transport, autoritatea competentă poate să determine gradul de flexibilitate a pieței și să ajusteze limitele pozițiilor în mod corespunzător.

(20) Pentru anumite instrumente financiare derivate pe mărfuri poate exista o discrepanță semnificativă între pozițiile deschise și cantitatea livrabilă. Aceasta poate apărea în cazul în care există relativ puține tranzacții cu instrumente financiare derivate în comparație cu cantitatea livrabilă, caz în care pozițiile deschise vor fi mai mici decât cantitatea livrabilă sau, de exemplu, în cazul în care un anumit instrument financiar derivat pe mărfuri este utilizat pe scară largă pentru a acoperi mai multe expuneri la risc diferite și, prin urmare, cantitatea livrabilă este mai mică decât pozițiile deschise. Astfel de discrepanțe semnificative între pozițiile deschise și cantitatea livrabilă justifică ajustări în sensul majorării sau al reducerii limitelor celorlalte luni față de referință, pentru a se evita perturbarea pieței atunci când se apropie luna în curs.

(21) Cu același obiectiv de limitare a perturbărilor pieţelor atunci când se apropie luna în curs, având în vedere discrepanțele mari între calculele pentru stabilirea cantității livrabile și a pozițiilor deschise, cantitatea livrabilă este definită astfel încât să includă orice clase sau tipuri substitutive dintr-o marfă care poate fi livrată pentru a deconta un contract derivat pe mărfuri în conformitate cu clauzele respectivului contract.

(22) Noua legislație a Parlamentului European și a Consiliului privind pieţele instrumentelor financiare prevăzută în Directiva 2014/65/UE și în Regulamentul (UE) nr. 600/2014 se aplică de la 3 ianuarie 2017. Pentru a se asigura consecvența și securitatea juridică, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la aceeași dată.

(23) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de către ESMA.

(24) ESMA a efectuat consultări publice cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat punctul de vedere al Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și pieţelor, instituit în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]),

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și pieţe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește norme pentru calcularea poziției nete deținute de o persoană pe un instrument financiar derivat pe mărfuri și metodologia de calcul al limitelor poziției care se aplică dimensiunii poziției respective.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „entitate nefinanciară" înseamnă o persoană fizică sau juridică, alta decât:

   (a) o firmă de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE;

   (b) o instituție de credit autorizată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

   (c) o întreprindere de asigurări autorizată în conformitate cu Directiva 73/239/CEE a Consiliului ([2]);

   (d) o întreprindere de asigurări autorizată în conformitate cu Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]);

   (e) o întreprindere de reasigurări autorizată în conformitate cu Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]);

   (f) un OPCVM și, dacă este cazul, societatea de administrare a acestuia, autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([5]);

   (g) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale, în sensul articolului 6 litera (a) din Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([6]);

   (h) un fond de investiții alternative administrat de AFIA autorizați sau înregistrați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([7]);

([1]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

([2]) Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 228, 16.8.1973, p. 3).

([3]) Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (JO L 345, 19.12.2002, p. 1).

([4]) Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 98/78/CE și 2002/83/CE (JO L 323, 9.12.2005, p. 1)..

([5]) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

([6]) Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

([7]) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

(i) o contraparte centrală autorizată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(j) un depozitar central de titluri de valoare autorizat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]).

O entitate dintr-o țară terță este o entitate nefinanciară dacă autorizarea sa nu ar fi necesară în temeiul niciuneia dintre reglementările menționate mai sus în cazul în care respectiva entitate și-ar avea sediul în Uniune și ar face obiectul legislației Uniunii;

2. „contract din luna în curs" înseamnă contractul derivat pe o anumită marfă-suport care este următorul care va ajunge la scadență în conformitate cu normele stabilite de locul de tranzacționare;

3. „contract din celelalte luni" înseamnă orice contract derivat pe mărfuri care nu este un contract din luna în curs.

CAPITOLUL II

METODA DE CALCULARE A DIMENSIUNII POZIȚIEI NETE A UNEI PERSOANE

Articolul 3

Agregarea și compensarea pozițiilor pe un instrument financiar derivat pe mărfuri

[Articolul 57 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Poziția netă a unei persoane pe un instrument financiar derivat pe mărfuri se obține prin agregarea pozițiilor pe care le deține pe respectivul instrument financiar derivat pe mărfuri tranzacționat într-un loc de tranzacționare, pe instrumentele financiare derivate pe mărfuri considerate drept instrumente financiare derivate pe mărfuri identice cu instrumentul financiar derivat pe mărfuri respectiv în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), precum și pe contracte extrabursiere echivalente din punct de vedere economic în conformitate cu articolul 6.

(2) În cazul în care o persoană deține atât poziții lungi, cât și poziții scurte pe oricare dintre instrumentele financiare derivate pe mărfuri menționate la alineatul (1), persoana compensează pozițiile respective pentru a determina poziția sa netă pe respectivul instrument financiar derivat pe mărfuri.

(3) Pozițiile deținute de o entitate nefinanciară pe instrumente financiare derivate pe mărfuri care pot fi calificate în mod obiectiv drept poziții care reduc riscurile în conformitate cu articolul 7 și care sunt aprobate ca atare de către autoritatea competentă în temeiul articolului 8 nu trebuie agregate în scopul determinării poziției nete a entității nefinanciare respective.

(4) O persoană determină în mod separat poziția netă pe care o deține pe un instrument financiar derivat pe mărfuri, atât pentru contractele din luna în curs, cât și pentru cele din celelalte luni.

Articolul 4

Metoda de calculare a pozițiilor pentru entitățile juridice din cadrul unui grup

[Articolul 57 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) O întreprindere-mamă își stabilește poziția netă prin agregarea următoarelor poziții în conformitate cu articolul 3:

(a) propria poziție netă;

(b) pozițiile nete ale fiecăreia dintre filialele sale.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), întreprinderea-mamă a unui organism de plasament colectiv sau, dacă organismul de plasament colectiv respectiv a desemnat o societate de administrare, întreprinderea-mamă a respectivei societăți de administrare nu agregă pozițiile pe instrumentele derivate pe mărfuri deținute în orice organism de plasament colectiv în cazul în care aceasta nu influențează în niciun fel deciziile de investiții în ceea ce privește deschiderea, deținerea sau închiderea respectivelor poziții.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

Articolul 5

Instrumente financiare derivate pe mărfuri identice și volume semnificative

[Articolul 57 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Un instrument financiar derivat pe mărfuri tranzacționat într-un loc de tranzacționare se consideră a fi identic cu un instrument financiar derivat pe mărfuri tranzacționat în alt loc de tranzacționare dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) ambele instrumente financiare derivate pe mărfuri au specificații, termeni și condiții contractuale identice, fiind excluse mecanismele de gestionare a riscurilor posttranzacționare;

(b) ambele instrumente financiare derivate pe mărfuri formează un singur grup fungibil de poziții deschise sau, în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE, de titluri de valoare emise, prin intermediul cărora pozițiile deținute pe un instrument financiar derivat pe mărfuri tranzacționat într-un loc de tranzacționare pot fi lichidate prin pozițiile deținute pe instrumentul financiar derivat pe mărfuri tranzacționat în celălalt loc de tranzacționare.

(2) Se consideră că un instrument financiar derivat pe mărfuri este comercializat într-un volum semnificativ într-un loc de tranzacționare în cazul în care caracteristicile tranzacțiilor cu instrumentul financiar derivat pe mărfuri realizate în locul de tranzacționare respectiv pe o perioadă de trei luni consecutive îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții:

(a) tranzacțiile depășesc o medie zilnică a pozițiilor deschise de 10 000 de loturi în contracte din luna în curs și din celelalte luni, combinate; sau

(b) în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE, numărul de unități tranzacționate înmulțit cu prețul depășește o valoare medie zilnică de 1 milion EUR.

(3) Locul de tranzacționare în care are loc cel mai mare volum de tranzacții cu același instrument financiar derivat pe mărfuri este locul de tranzacționare care, timp de un an, are:

(a) cea mai mare medie zilnică a pozițiilor deschise; sau

(b) în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE, cea mai mare valoare medie zilnică.

Articolul 6

Contracte extrabursiere echivalente din punct de vedere economic cu instrumentele financiare derivate pe mărfuri tranzacționate în locuri de tranzacționare

[Articolul 57 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că un instrument financiar derivat extrabursier este echivalent din punct de vedere economic cu un instrument derivat pe mărfuri tranzacționat într-un loc de tranzacționare în cazul în care are specificații, termeni și condiții contractuale identice, excluzând specificațiile diferite privind dimensiunea loturilor, datele de livrare decalate cu mai puțin de o zi calendaristică și mecanismele de gestionare a riscurilor posttranzacționare diferite.

Articolul 7

Poziții care se califică drept poziții care reduc riscurile direct legate de activitățile comerciale

[Articolul 57 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) O poziție deținută de o entitate nefinanciară pe instrumente financiare derivate pe mărfuri tranzacționate în locuri de tranzacționare sau pe contracte extrabursiere echivalente din punct de vedere economic în temeiul articolului 6 se califică drept poziție care reduce riscurile direct legate de activitățile comerciale ale entității nefinanciare respective în cazul în care îndeplinește unul dintre următoarele criterii, singură sau în combinație cu alte instrumente derivate în conformitate cu alineatul (2) („poziție pe un portofoliu de instrumente financiare derivate pe mărfuri”):

(a) reduce riscurile decurgând din modificarea potențială a valorii activelor, a serviciilor, a factorilor de producție, a produselor, a mărfurilor sau a datoriilor pe care entitatea nefinanciară sau grupul acesteia le deține, le produce, le fabrică, le prelucrează, le furnizează, le achiziționează, le comercializează, le închiriază, le vinde ori le contractează sau pe care anticipează în mod rezonabil că le va deține, produce, fabrica, prelucra, furniza, achiziționa, comercializa, închiria, vinde ori contracta în cursul desfășurării normale a activității sale;

(b) îndeplinește cerințele pentru a fi considerată drept un contract de acoperire a riscurilor în cadrul standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(2) În sensul alineatului (1), o poziție care se califică drept poziție care reduce riscurile, singură sau în combinație cu alte instrumente financiare derivate, este acea poziție pentru care entitatea nefinanciară sau persoana care deține poziția în numele entității respective:

(a) descrie următoarele elemente în cadrul politicilor sale interne:

(i) tipurile de contracte derivate pe mărfuri incluse în portofoliile utilizate pentru a reduce riscurile direct legate de activitatea comercială și criteriile de eligibilitate ale acestora;

(ii) legătura dintre portofoliu și riscurile pe care portofoliul le reduce;

(iii) măsurile adoptate pentru a se garanta că pozițiile privind contractele respective nu servesc niciun alt scop decât acela de a acoperi riscurile direct legate de activitățile comerciale ale entității nefinanciare și că orice poziție care servește un alt scop poate fi identificată în mod clar;

(b) este în măsură să furnizeze o imagine suficient de dezagregată a portofoliilor în ceea ce privește clasa instrumentului financiar derivat pe mărfuri, mărfurile-suport, orizontul de timp, precum și orice alți factori relevanți.

Articolul 8

Aplicarea derogării de la limitele pozițiilor

[Articolul 57 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) O entitate nefinanciară care deține o poziție eligibilă pe un instrument financiar derivat pe mărfuri solicită derogarea prevăzută la articolul 57 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2014/65/UE autorității competente care stabilește limita poziției pentru instrumentul derivat pe mărfuri respectiv.

(2) Persoana menționată la alineatul (1) transmite autorității competente următoarele informații care demonstrează modul în care poziția reduce riscurile direct legate de activitatea comercială a entității nefinanciare:

(a) o descriere a naturii și a valorii activităților comerciale ale entității nefinanciare în ceea ce privește marfa pentru care este relevant instrumentul financiar derivat pe mărfuri pentru care se solicită derogarea;

(b) o descriere a naturii și a valorii activităților entității nefinanciare în ceea ce privește tranzacțiile efectuate și pozițiile deținute în legătură cu instrumentele financiare derivate pe mărfuri relevante tranzacționate în locuri de tranzacționare și cu contractele extrabursiere echivalente acestora din punct de vedere economic;

(c) o descriere a naturii și a dimensiunii expunerilor și a riscurilor legate de respectiva marfă cu care entitatea nefinanciară se confruntă sau cu care se așteaptă să se confrunte ca rezultat al activităților sale comerciale și care sunt sau ar fi reduse prin utilizarea instrumentelor financiare derivate pe mărfuri;

(d) o explicație cu privire la modul în care utilizarea de către entitatea nefinanciară a instrumentelor financiare derivate pe mărfuri îi reduce acesteia în mod direct expunerile și riscurile care decurg din activitățile sale comerciale.

(3) Autoritatea competentă aprobă sau respinge cererea în termen de 21 de zile calendaristice de la data la care a primit cererea și informează entitatea nefinanciară dacă a aprobat sau a respins derogarea.

(4) Entitatea nefinanciară informează autoritatea competentă dacă apare o modificare semnificativă a naturii sau a valorii activităților comerciale sau a activităților de tranzacționare cu instrumente financiare derivate pe mărfuri ale entității nefinanciare și dacă această modificare este relevantă pentru informațiile prevăzute la alineatul (2) litera (b); în acest caz, entitatea trimite o nouă cerere de derogare, dacă intenționează să continue să o utilizeze.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

CAPITOLUL III

METODOLOGIA PRIN CARE AUTORITĂȚILE COMPETENTE CALCULEAZĂ LIMITELE POZIȚIILOR

SECȚIUNEA 1

Stabilirea cifrelor de referință

Articolul 9

Metodologia de stabilire a cifrei de referință pentru limitele lunii în curs

[Articolul 57 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Autoritățile competente stabilesc o cifră de referință pentru limita pozițiilor din luna în curs pe un instrument financiar derivat pe mărfuri care să reprezinte 25 % din cantitatea livrabilă pentru instrumentul derivat pe mărfuri respectiv.

(2) Cifra de referință trebuie specificată în loturi, care să corespundă unității de tranzacționare utilizate de locul de tranzacționare pe care se tranzacționează instrumentul financiar derivat pe mărfuri și să reprezinte o cantitate standardizată din marfa-suport.

(3) În cazul în care o autoritate competentă stabilește limite diferite ale pozițiilor pentru perioade diferite din cadrul perioadei lunii în curs, aceste limite ale pozițiilor se reduc în mod progresiv până la scadența instrumentului financiar derivat pe mărfuri și țin seama de modalitățile de administrare a pozițiilor utilizate de locul de tranzacționare.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente stabilesc cifra de referință pentru limita pozițiilor din luna în curs pe orice instrument financiar derivat pe mărfuri cu un suport care se califică drept aliment destinat consumului uman cu un total al pozițiilor deschise combinate pe contractele din luna în curs și din celelalte luni care depășește 50 000 de loturi pe o perioadă de trei luni consecutive calculând 20 % din cantitatea livrabilă pentru instrumentul derivat pe mărfuri respectiv.

Articolul 10

Cantitatea livrabilă

[Articolul 57 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Autoritățile competente calculează cantitatea livrabilă pentru un instrument financiar derivat pe mărfuri prin identificarea cantității mărfii-suport care poate fi folosită pentru a îndeplini cerințele de livrare ale instrumentului financiar derivat pe mărfuri.

(2) Autoritățile competente stabilesc cantitatea livrabilă pentru un instrument financiar derivat pe mărfuri menționată la alineatul (1) în funcție de valoarea medie lunară a mărfii-suport disponibile pentru livrare în perioada de un an imediat anterioară acestui proces de stabilire.

(3) Pentru a determina cantitatea din marfa-suport care îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1), autoritățile competente țin seama de următoarele criterii:

(a) modalitățile de depozitare a mărfii-suport;

(b) factorii care ar putea influența oferta pentru marfa-suport.

Articolul 11

Metodologia de stabilire a cifrei de referință pentru limitele celorlalte luni

[Articolul 57 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Autoritățile competente stabilesc o cifră de referință pentru limita pozițiilor din celelalte luni pe un instrument financiar derivat pe mărfuri care să reprezinte 25 % din pozițiile deschise pentru instrumentul derivat pe mărfuri respectiv.

(2) Cifra de referință trebuie specificată în loturi, care să corespundă unității de tranzacționare utilizate de locul de tranzacționare pe care se tranzacționează instrumentul financiar derivat pe mărfuri și să reprezinte o cantitate standardizată din marfa-suport.

Articolul 12

Poziții deschise

[Articolul 57 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

Autoritățile competente calculează pozițiile deschise pe un instrument financiar derivat pe mărfuri prin agregarea numărului de loturi din instrumentul derivat pe mărfuri respectiv care sunt în circulație în locurile de tranzacționare la un moment dat.

Articolul 13

[Articolul 57 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

Metodologia de stabilire a cifrei de referință în ceea ce privește anumite contracte

(1) Prin derogare de la articolul 9, autoritățile competente stabilesc cifra de referință pentru limitele pozițiilor din luna în curs pentru contractele decontate în numerar din luna în curs care intră sub incidența secțiunii C punctul 10 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și pentru care cantitatea livrabilă din marfa-suport nu poate fi măsurată prin calcularea a 25 % din pozițiile deschise pe respectivele contracte derivate pe mărfuri.

(2) Prin derogare de la articolele 9 și 11, autoritățile competente stabilesc cifra de referință pentru limitele pozițiilor pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE prin calcularea a 25 % din numărul de titluri de valoare emise. Cifra de referință trebuie specificată ca număr de titluri de valoare.

(3) Prin derogare de la articolele 9 și 11, în cazul în care un instrument financiar derivat pe mărfuri prevede livrarea mărfii-suport în mod constant de-a lungul unei perioade de timp bine definite, cifrele de referință calculate în temeiul articolelor 9 și 11 se aplică instrumentelor financiare derivate pe mărfuri conexe pentru aceeași marfă-suport, în măsura în care perioadele lor de livrare se suprapun. Cifra de referință se indică în unități ale mărfii-suport.

SECȚIUNEA II

Factori relevanți pentru calcularea limitelor pozițiilor

Articolul 14

Evaluarea factorilor

[Articolul 57 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

Autoritățile competente stabilesc limitele pozițiilor din luna în curs și din celelalte luni pentru un instrument financiar derivat pe mărfuri pornind de la cifra de referință stabilită în conformitate cu articolele 9, 11 și 13 și adaptând-o în funcție de impactul potențial al factorilor menționați la articolele 16-20 asupra integrității pieței pentru acel instrument derivat și pentru marfa-suport a acestuia până la o limită situată:

(a) între 5 % și 35 % sau

(b) între 2,5 % și 35 % pentru orice contract derivat cu o marfă-suport care intră în categoria alimentelor destinate consumului uman cu un total al pozițiilor deschise combinate pentru contractele din luna în curs și din celelalte luni de peste 50 000 de loturi pe o perioadă de trei luni consecutive.

Articolul 15

Contracte noi și nelichide

[Articolul 57 alineatul (3) litera (g) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Prin derogare de la articolul 14:

(a) pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri tranzacționate într-un loc de tranzacționare cu un total al pozițiilor deschise combinate pe contractele din luna în curs și din celelalte luni care nu depășește 10 000 de loturi pe o perioadă de trei luni consecutive, autoritățile competente stabilesc limita pozițiilor deținute în respectivele instrumente financiare derivate pe mărfuri la 2 500 de loturi;

(b) pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri tranzacționate într-un loc de tranzacționare cu un total al pozițiilor deschise combinate pe contractele din luna în curs și din celelalte luni care este mai mare 10 000 de loturi, dar mai mic de 20 000 de loturi pe o perioadă de trei luni consecutive, autoritățile competente stabilesc limita pozițiilor din luna în curs și din celelalte luni între 5 % și 40 %;

(c) pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE cu un număr total de titluri de valoare emise care nu depășește 10 milioane pe o perioadă de trei luni consecutive, autoritatea competentă stabilește limitele pozițiilor deținute pe respectivele instrumente financiare derivate pe mărfuri la 2,5 milioane de titluri de valoare;

(d) pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE cu un număr total de titluri de valoare emise care este mai mare de 10 milioane, dar mai mic de 20 de milioane pe o perioadă de trei luni consecutive, autoritatea competentă stabilește limita pozițiilor din luna în curs și din celelalte luni între 5 % și 40 %.

(2) Locul de tranzacționare notifică autoritatea competentă în momentul în care totalul pozițiilor deschise pe oricare dintre aceste instrumente financiare derivate pe mărfuri atinge oricare dintre valorile loturilor sau numărul titlurilor de valoare emise menționate la alineatul precedent pe o perioadă de trei luni consecutive. Autoritățile competente reexaminează limita poziției după primirea acestor notificări.

Articolul 16

Scadența contractelor derivate pe mărfuri

[Articolul 57 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În cazul limitelor poziției din luna în curs, dacă instrumentul financiar derivat pe mărfuri are o scadență scurtă, autoritățile competente ajustează limita poziției în sensul reducerii.

(2) În cazul limitelor pozițiilor din celelalte luni, dacă instrumentul financiar derivat pe mărfuri are numeroase date separate de expirare, autoritățile competente ajustează limita poziției în sensul majorării.

Articolul 17

[Articolul 57 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2014/65/UE]

Cantitatea livrabilă a mărfii-suport

În cazul în care cantitatea livrabilă a mărfii-suport poate fi limitată sau controlată sau în cazul în care cantitatea livrabilă este la un nivel scăzut în raport cu cantitatea necesară pentru decontarea ordonată, autoritățile competente ajustează limita poziției în sensul reducerii. Autoritățile competente determină în ce măsură această cantitate livrabilă este utilizată drept cantitate livrabilă și pentru alte instrumente financiare derivate pe mărfuri.

Articolul 18

Pozițiile deschise la nivel global

[Articolul 57 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În cazul în care există un volum mare de poziții deschise la nivel global, autoritățile competente ajustează limita poziției în sensul reducerii.

(2) În cazul în care pozițiile deschise sunt cu mult mai mari decât cantitatea livrabilă, autoritățile competente ajustează limita poziției în sensul reducerii.

(3) În cazul în care pozițiile deschise sunt cu mult mai mici decât cantitatea livrabilă, autoritățile competente ajustează limita poziției în sensul majorării.

Articolul 19

Numărul participanților la piață

[Articolul 57 alineatul (3) litera (e) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În cazul în care media zilnică a numărului de participanți la piață care dețin o poziție pe un instrument financiar derivat pe mărfuri pe o perioadă de un an este ridicată, autoritatea competentă ajustează limita poziției în sensul reducerii.

(2) Prin derogare de la articolul 14, autoritățile competente stabilesc limitele pozițiilor din luna în curs și din celelalte luni între 5 % și 50 % în cazul în care:

(a) numărul mediu de participanți la piață care dețin o poziție pe un instrument financiar derivat pe mărfuri în perioada care precedă stabilirea limitei poziției este mai mic de 10; sau

(b) numărul de firme de investiții care acționează ca formatori de piață în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 7 din Directiva 2014/65/UE pentru instrumentul financiar derivat pe mărfuri respectiv în momentul în care sunt stabilite sau revizuite limitele pozițiilor este mai mic de 3.

În sensul primului paragraf, autoritățile competente pot stabili limite diferite ale pozițiilor pentru momente diferite din perioada lunii în curs, din perioada celorlalte luni sau din ambele perioade.

Articolul 20

Caracteristicile pieței mărfii-suport

[Articolul 57 alineatul (3) litera (f) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Autoritățile competente iau în considerare modul în care caracteristicile pieței-suport influențează funcționarea și tranzacționarea instrumentelor financiare derivate pe mărfuri și dimensiunea pozițiilor deținute de participanții la piață, inclusiv în ceea ce privește ușurința și rapiditatea accesului participanților la piață la marfa-suport.

(2) Evaluarea pieței mărfii-suport menționate la alineatul (1) ia în considerare:

(a) eventualele restricții cu privire la oferta pentru marfa respectivă, inclusiv perisabilitatea mărfii livrabile;

(b) metoda de transport și de livrare a mărfii fizice, inclusiv următoarele elemente:

(i) eventualitatea ca marfa să poată fi livrată doar la punctele de livrare specificate;

(ii) constrângerile, în termeni de capacitate, ale punctelor de livrare specificate;

(c) structura, organizarea și funcționarea pieței, inclusiv caracterul sezonier prezent pe piețele de produse extractive și agricole în cazul cărora oferta fizică variază în cursul anului calendaristic;

(d) componența și rolul participanților la piața mărfii-suport, inclusiv evaluarea numărului de participanți la piață care oferă servicii specifice care permit funcționarea pieței mărfii-suport, cum ar fi servicii de gestionare a riscurilor, livrare, depozitare sau decontare;

(e) factori macroeconomici sau alți factori conecși care influențează funcționarea pieței mărfii-suport, inclusiv livrarea, depozitarea și decontarea mărfii;

(f) caracteristicile, proprietățile fizice și ciclurile de viață ale mărfii-suport.

Articolul 21

Volatilitatea piețelor relevante

[Articolul 57 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2014/65/UE]

După aplicarea factorilor menționați la articolele 16-20, care sunt relevanți pentru stabilirea limitelor pozițiilor pentru fiecare contract aferent instrumentelor derivate pe mărfuri menționate la articolul 57 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, autoritățile competente operează o ajustare suplimentară a limitelor pozițiilor în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) există o volatilitate excesivă a prețurilor instrumentelor financiare derivate pe mărfuri și ale mărfurilor-suport;

(b) o ajustare suplimentară a limitelor pozițiilor ar conduce în mod eficace la reducerea volatilității excesive a prețului instrumentului derivat pe mărfuri respectiv sau al mărfii-suport.

Articolul 22

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 ianuarie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 decembrie 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER